

स्वप्नाध्यायः

चउदपूर्वधर भगवान् भद्रबाहुस्वामि विरचितः

ॐ स्वप्नाध्यायः ॐ

नियकम्मनिम्मयं चिय सुहासुट्ठं पायडंति किर सुत्तिणा । घणतिमिरनियर परिसंठियाणि दब्बाणि दीवब्ब ॥१॥
 गय सीह वग्घ हय वसह नर जुयं वाहनं समारूढो । जो वच्चइ सुमिणं ते पुढवीए होई सो राया ॥२॥
 किर नर पासायत्थो जलहिपाउण जो उ बुज्झिज्ज । तह चेव सोऽवि राया होई फुडं जाइरहिओवि ॥३॥
 धवलगइंदारूढो तडागसीसम्मि सालिदहिकूरं । जो भुंजइ सो वि फुडं नरनाहो होइ पुहवीए ॥४॥
 नगनगरगामकाणण सरिसमुदं च सुमइ बोहाहिं । उद्धरइ सोऽवि राया होइ फुडं थोव दिवसे हिं ॥५॥
 निजकर्मनिर्मकमेय शुभाशुभं प्रकटयन्ति किल स्वप्नाः । घनतिमिरनिकर परिसंस्थितानि द्रव्याणि दीप इव ॥१॥
 गज सिंह व्याघ्र हय वृषभ नर युगं वाहनं समारूढः । यो गच्छति स्वप्नान्ते पृथिव्या भवति स राजा ॥२॥
 किल नर प्रासादस्थो जलधिप्रापनं यस्तु बुध्येत । तथा चैव सोऽपि राजा भवति स्फुटं जाति रहितोऽपि ॥३॥
 धवलगजेन्द्रारूढ स्तटाकशीर्षं शालिदधिकूरम् । यो भुङ्क्ते सोऽपि स्फुटं नर नाथो भवति पृथिव्याः ॥४॥
 नगनगरग्राम कानन सरित्समुद्रं च सुमति बोधाभिः । उद्धरति सोऽपि राजा भवति स्फुटं स्तोक दिवसैः ॥५॥

स्वप्नाध्याय

नियमुत्तपुरीसं सुमिणमिमि आयङ्किउण हत्थेहि । जो किर बुज्झइ पुरिसो रज्जसिरिं सोऽवि पावेइ ॥६॥
 लिंगभगसीसंछेया नरनारीणं हवन्ति सुहफलया । सोहग्गभोगसंपयघणा वहा नूनं सुमिणमिमि ॥७॥
 आरोविउण धणुहं जीवरवाउरमाण दिसीचक्रं । जो हणइ सत्तुसिन्नं सो पावइ संपयं विउलं ॥८॥
 मयवसहसेलपासाय वरतरुहणं किलपसत्थं । रुद्धं विट्ठालेवोअगम्मगमणं च सुमिणमिमि ॥९॥
 जो किर दाहिणहत्थे पंडुरवण्णेण खज्जए अहिणा । लहइ सहस्समणूणं दिणान अट्ठणह मज्झमिमि ॥१०॥
 फलगाभिण खीरदुमं आरूढो तत्थ चेव एगागी । जो बुज्झइ सो तुरियं धणरिद्धिं पावइ सुमिणमिमि ॥११॥
 विमणो आमं मांसं पायाइसुतह नराण खायंतो । पडिबुज्झइ पंचसए पावइ सीसमिमि जा रज्जं ॥१२॥

निजमूत्रपुरीषं स्वप्ने आकृष्य हस्ताम् । यः किल बुध्यते पुरुषो राज्यर्थां सोऽपि प्राप्नोति ॥६॥
 लिंगभगशीर्षच्छेदा नरनारीणां भवन्ति सुखफलकाः । सौभाग्यभोगसंपद घनावहा नूनं स्वप्ने ॥७॥
 आरोपयित्वा धनुषं जीवित्वातुरायमान दिक्चक्रम् । यो हन्ति शत्रु सैन्यं स प्राप्नोति संपदं विपुलम् ॥८॥
 गजवृषभशैल प्रासाद वर तरु रोहणं किल प्रशस्तम् । रुदितं विष्टालेषश्च गम्यगमनं च स्वप्ने ॥९॥
 यः किल दक्षिणहस्ते पाण्डुरवर्णेन स्वाद्यतेऽहिना । लभते सहस्रमनूनं दिनाना मष्टानां मध्ये ॥१०॥
 फलगर्भे क्षीरदुमं आरूढो तत्र चैव एकाकी । यो बुध्यते स त्वरितं धनकृद्धिं प्राप्नोति स्वप्ने ॥११॥
 विमना आमं मांसं पादादिषु तथा नराणां खादन् । प्रतिबुध्यते पञ्चशतं प्राप्नोति शीर्षं यावद् राज्यम् ॥१२॥

स्वप्नाध्यायः

अइ कूवजलसंचयाओ आरुहइ जो थलं पुरिसो । भयरहिओसोवड्डइ मेहागुणधारणाइहिं च ॥१३॥
 धित्तूण जो विउज्झइ वीणं सुमिणम्मि हरिसपडिहत्थो । कुलरूवसालिणं सो कन्नं परिणइ कयपुन्नो ॥१४॥
 आसणसयणं जाणं मंदिरवत्थं विभूसणं जस्स । सुमिणंमि दढं दिथई सोपावइ सव्वओ लच्छि ॥१५॥
 सुमिणम्मि सुक्कसोणिय मुत्तपुरीसाइं लिहइ जो तुट्ठो । छडिंचसो किलेसोउ मुच्चइ नत्थित संदेहो ॥१६॥
 पुव्वुत्तराइ वंचइ दिसाइ जो वसइ संगए जाणे । इत्थियमत्थं पावइ सो पुरिसो जीव लोगम्मि ॥१७॥
 पज्जलियनयर सेलग्ग सिहरम्मि संठिओ बुद्धो । सुमिणम्मि होइ राया वयणमिणं भद्दबाहुस्स ॥१८॥
 निम्मय(ल)करिनाहठिओ जो जलहि तरेइ कहविसुमिणम्मि । तहचेवय पडिबुज्झइ होइ नरिंद न संदेहो ॥१९॥

अति कूपजल संचयाद् आरोहति यः स्थलं पुरुषः । भवरहितः स वर्धते मेधागुण धारणादिभिः ॥१३॥
 गृहीत्वा यो विबुध्यते वीणां स्वप्ने हर्षं प्रतिहस्तः । कुलरूवसमानां (सदृशां) स कन्यां परिणयति कृतपुण्यः ॥१४॥
 आसन शयन यानं मंदिरवत्त्वं विभूसणं यस्य । स्वप्ने दढं दीयते स प्राप्नोति सर्वं तो लक्ष्मीम् ॥१५॥
 स्वप्ने शुक्कशोणितमूत्रपुरीषाणि लेढि यस्तुष्टः । छर्दि च स क्लेशाद् मुच्यते नास्त्यत्र संदेहः ॥१६॥
 पुर्वोत्तरे ब्रजति दिशायांय वसति संगते याने । इच्छितमर्थं प्राप्नोति सपुरुषा जीवयोगे ॥१७॥
 पज्वलित नगर शैलाग्र शिरसि संठिओ बुद्धो । स्वप्ने भवति राजा वचनमिदं भद्दबाहोः ॥१८॥
 निर्मेक (ल) करि नाथस्थितो यो जलधिं तरति कथमपि स्वप्ने । तथा चैव च प्रतिबुध्यते भवति नरेन्द्रो न संदेहः ॥१९॥

स्वमाध्यायः

अंगोवंगसणाहं नहरोम विवर्जियं शरीरं तु । सुमिणम्मि जस्स बुज्झइ सो लच्छि लहइ दइयंच ॥२०॥
 सुमिणम्मि जस्स छिज्झइ जीहा असिणावि तिक्खधारेण । रज्जं लहइ नरिंदो सेसावि लहंति लच्छिओ ॥२१॥
 छत्तोवाहणखग्गे सुमिणे लद्धूण जाई पंथम्मि । गंतूण एइ तुरियं कयकज्जो निययगेहम्मि ॥२२॥
 नेहब्भंगे रोगो धणनासो होइ दंतपडणम्मि । संगिह्ल दाढिवानर संतासे भयं खु नरवइणो ॥२३॥
 दाहिण दिसाए वच्चइ घित्तूण करम्मि सामला नारी । रत्तंबररत्तविलेपणाय आलिंगए धणियं ॥२४॥
 खरकरहतुरिय जाणे आरूढ निहट्टियाण पडिबुद्धा । पावंति य मरणभये तिन्निवि अहवा महावसणं ॥२५॥
 अइसुक्क दारुतरुग वालिमसाणेसु जो समारुहइ । सुमिणम्मि सोवि पावइ वसणं पुरिसो सकम्मेहिं ॥२६॥

अङ्गोपाङ्ग सनाथं नखरोम विवर्जितं शरीरं तु । स्वप्ने यस्य बुध्यते स लक्ष्मीं लभते दयितां च ॥२०॥
 स्वप्ने यस्य छिद्यते जिह्वा असिनापि तीक्ष्ण धारेण । राज्यं लभते नरेन्द्रः शेषा अपि लभन्ते लक्ष्मीः ॥२१॥
 छत्रोपानतखङ्गान् स्वप्ने लब्ध्वा याति पथि । गत्वा-एति त्वरितं कृतकार्यो निजकगेहे ॥२२॥
 स्नेहभङ्गे रोगो धननाशो भवति दन्तपतने । दंष्ट्रि वानर-संत्रासे भयं खुरपतेः ॥२३॥
 दक्षिण दिशायां गच्छति गृहीत्वा करे श्यामला नारी । रक्ताम्बर रक्त विलेपना च आलिङ्गतेऽत्यर्थम् ॥२४॥
 खरकरभ तूर्य यानं आरूढ निघृष्टानां प्रतिबुद्धा । प्राप्नुवन्ति च मरणभयं त्रिण्यपि-अथवा महाव्यसनम् ॥२५॥
 अतिशुष्क दारु तरुकापालि श्मशानेषु यः समारोहति । स्वप्ने सोऽपि प्राप्नोति व्यसनं पुरुषः स्वकर्मभिः ॥२६॥

स्वप्नाध्यायः

जावय रसोय सुमिणे निवडर गयणानु जस्स गेहम्मि । जलणानु कह विमुक्कं मुसंति चोराउतंगेहं ॥२७॥
 गुरुपत्थरोवहाणो खायंतो दारुयं बराहेण । बोहिज्जइ जइ सुमिणे तो वच्चइ अंतयघरम्मि ॥२८॥
 उट्टोरण खरसूयर निबद्धरहसंठिओहु जो जाइ । दाहिण दिसं हयासो सो पिच्छइ झत्तिजमगेहं ॥२९॥
 सुमिणम्मि जस्स गेहे मुहजालं नियइ दिवसउ कहवि । अच्छेणय जीवेणय सोमुच्चइ पुन्नपरिहीणो ॥३०॥
 छारिल्लधाउरत्ता नग्गिंद जटालमुंडमलमइला । भीसणरूवाय तहा सुमिणे दिट्ठाउ पडिसिद्धा ॥३१॥
 दत्तकणवीरमाला रत्तं सुत्तं च जस्स अगम्मि । बज्झइ सुमिणम्मि फुडं तं अंगं छिज्जए तस्स ॥३२॥
 राइए पढमे जामे सुमिणो संवच्छरम्मि फलकारी । बीयम्मि कुणइ दिट्ठो अट्ठहिं मासेहिं सुहमसुहं ॥३३॥

यावकरसश्च स्वप्ने निपतति गगनाद् यस्य गेहे । ज्वलनात् कथमपिमुक्तं मुष्णन्ति चारास्तु तद्गेहम् ॥२७॥
 गुरुप्रस्तरोपधानो खादन् दारुकं बराहेन । बुध्यते यदि स्वप्ने ततो गच्छति-अन्तकगृहे ॥२८॥
 उष्टोरण खर शूकर निबद्ध रथ संस्थितो हु यो याति । दक्षिणदिशं हताशः स प्रेक्षते झटिति यमगेहम् ॥२९॥
 स्वप्ने यस्य गेहे मुहजालं नियई दिवसतकथमणि । आश्चर्येण च जीवेन च स मुच्यते पुण्यपरि हीणः ॥३०॥
 भस्मवदधातुरक्ता नगेन्द्र जटाल मुंडमलमालना । भीषणरूपाश्च तहा स्वप्ने दिष्टास्तु प्रतिसिद्धा ॥३१॥
 रक्तकणवीरमाला रक्तं सूत्रं च यस्य-अङ्गे । बध्यते स्वप्ने तदङ्गं छिद्यते तस्य ॥३२॥
 रात्र्याः प्रथमे यामे स्वप्नः संवत्सरे फलकारी । द्वितिये करोति दृष्ट अष्टभिर्मासैः शुभम् शुभम् ॥३३॥

स्वप्नाध्यायः

राहए तइए यामे तइए मासम्मि कुणइ सुहमसुहं । गोसम्मि दिसालोए दिठो सुमिणो फलं देइ ॥३४॥
 रात्र्या स्तृतीये यामे तृतीये मासे करोति शुभम शुभम् । उषसि? दिशालोको दृष्टः स्वप्नः फलं ददाति ॥३४॥

इति प्रथमः स्वप्नाध्यायः

॥ ३४ ॥

किचिसारिच्छाववधं(त्तं) अहमं होइ विवरीयं । तिविहं भणंति सुमिणं तमहं वुच्छ समासेण ॥१॥
 अहतंपि वायपित्तोदण सिंभेणवावि जीवगणे । अणुभूय दिट्ठ चिंतिय जो एणं पिच्छए सुमिणं ॥२॥
 एयाणं विवरीयं कहंति उदयट्ठिण कम्मेण । सुहवसुहफलं वा पिच्छइ ता सच्चयं होइ ॥३॥
 अणुभूयदिट्ठचिंताविवजितं कहव पिच्छए सुमिणं । तातयवत्थं जायइ उवहायं रक्खमाणस्स ॥४॥
 पढमम्मि वासफलया बीए जामम्मि हुंति छम्मासा । तइयंमितिमासफला चरमे सज्जफला हुंति ॥५॥
 किंचि सहशापवृत्तं अधमं भवति विपरीतम् । त्रिविधं भणन्ति स्वप्नं तमहं वक्ष्ये समासेन ॥ १ ॥
 अथ तदपि वातपित्तोदयेन श्लेष्मेण वाऽपि जीवगणे । अनुभूत दृष्ट चिन्तित योगेन प्रेक्षते स्वप्नम् ॥ २ ॥
 एतानां विपरितं कथयन्ति उदय स्थितेन क्रमेण । शुभमशुभफलं वा प्रेक्षते तावत् सत्यं (कं) भवति ॥ ३ ॥
 अनुभूत दृष्ट चिन्ता विवर्जितं कथं अवप्रेक्षते स्वप्नम् । तावत्स्वप्नं जायते उपधार्य रक्षतः ॥ ४ ॥
 प्रथमे वर्षफलता द्वितीये यामे भवन्ति षड्मासाः । तृतीये मासफलता चरमे सद्यःफला भवन्ति ॥ ५ ॥

स्वप्राध्यायः

आरोहणं गोविसकुंजरेसुं पासायसेलग्ग महादुमेसु । विट्ठाणुलेवो रुहयं मयंच अगम्मगम्मं सुविणे सुवन्नं ॥६॥
 दहिछत्त सुमणचामर वत्थन्नफलंच दीवतंबोलं । संखसुवन्नं मंतं झओय लद्धो धणं देइ ॥७॥
 सियछेयम्मि य रज्जं सत्थप्पहारेण अत्थसंजोगं । रुहिरुग्गिरणं सुविणे नवरि नरिंदत्तणमुवेइ ॥८॥
 पयपाणं कुंकुमविलेवणं अब्भंगणं च तिलेण । सुमिणं कुणइ य मरणं अहवा रोगुब्भवंगरुयं ॥९॥
 असुइपलित्तं तं मज्जपाणयं गमणमागमणयं चेव । सुमिणयं महाफलयं पुव्वायरिण्हिं संदिट्ठं ॥१०॥
 हसिए रुइयं रुइयम्मि पवसणं जाण होई विवरीयं । दहिछत्त सुमण चामर सयावलोयम्मि सिरिलाभो ॥११॥
 दाहिणकरम्मि सेयाहि मक्खणे दसणेय रुहिरस्स । रज्जं धणागमं वा लहइय वायं नरिदस्स ॥१२॥

आरोहणं गोवृषभकुञ्जरेषु प्रासाद शैलाग्र महाद्रुमेषु । विट्ठानुलेपो रुदितं मंतं च अगम्यगम्यं स्वप्ने ॥ ६ ॥
 दधिछत्र सुमनश्चामर वस्त्रान्नफलं च दीप तांबूलम् । शङ्खसुवर्णमन्त्रं ध्वजश्च लब्धो धनं ददाति ॥ ७ ॥
 शिरच्छेदेच राज्यं शस्त्रप्रहारेण अवर्थसंयोगम् । रुधिरोद्गिरणं स्वप्ने नवरि नरेन्द्रत्व मुपैति ॥ ८ ॥
 पयःपानं कुङ्कुम विलेपनं अभ्यञ्जनं तिलेन । स्वप्नं करोतिच मरणम् अथवा रोगोद्भवाङ्गरुतम् ॥ ९ ॥
 अशुचि प्रदीप्तं तद् मद्यपानकं गमनमागमनकं चैव । स्वप्नं महाफलकं पूर्वाचार्यैः संदिष्टम् ॥ १० ॥
 हसिते रुदितं रुदिते प्रवसनं जानीहि भवति विपरीतम् । दधिछत्र सुमनश्चामर शतावलोके श्री लाभ ॥ ११ ॥
 दक्षिणकरे श्वेताहि भक्षणे दशनेच रुधिरस्य । राज्यं धनागमं वा लभते च वासं नरेन्द्रस्य ॥ १२ ॥

स्वप्राच्यायः

सिरे सयसहस्सं तु सहस्सं बाहुभक्खणे । पाए पंचसओ लाभो माणुसामिसभक्खणे ॥१३॥
 दारंगल सिज्जासार भंजणे दारिया विणा सिज्जा । पियमाइपुत्तमरणं अंगछिज्जं वियाणिज्जा ॥१४॥
 सिंगीणं दाढीणं उवइवो कुणइ नूणरायभयं । पुत्तो य षइट्ठावा नियय भुया पाश बंधेसु ॥१५॥
 सुमिणेय चंदपियणे नाणमहिज्जेइ सूरपियणे य । पावेइ रज्जलाभं रविमंडल मंदपुत्तो वि ॥१६॥
 सायर पियणेय पावेइ मेइणिं तरणम्मि य गर्यं दुक्खं । रत्तवसणोय सुमिणे गायंतो निच्छयं मरइ ॥१७॥
 गायंतं नच्चतं हसमाणं चुप्पडं व अप्पाणं । दणइ सुमिणसमए चिंतेसु उवाट्ठियं अशिवं ॥१८॥
 नइसरतरणं तरवरविलगणं गोविसम्मि वा चडणं । उत्तुंगपव्वयारोहणं च पिच्छंति सुहभागी ॥१९॥

शिरसि शतसहस्रं तु सहस्रं बाहुभक्षणे । पादे पंचशतो लाभो मानुषामिषभक्षणे ॥१३॥
 द्वारगल शय्या सारभञ्जने दारिका विनश्येत् पितृमातृपुत्र मरणं अङ्गच्छेयं विजानीयात् ॥१४॥
 शृङ्गीनां दंष्ट्रिणां उपद्रवः करोति नूनं राजभयम् । पुत्रश्च प्रतिष्ठा वा निजक भुजापाश बन्धेषु ॥१५॥
 स्वप्ने च चन्द्रपाने ज्ञानमध्येति सूर पाने च । प्राप्नोति राज्यलाभं रविमण्डलमन्द पुण्योऽपि ॥१६॥
 सागर पाने च प्राप्नोति मेदिनीं तरणे च गतं दुःखम् । रत्तवसनश्च स्वप्ने गायन् निश्चयं त्रियते ॥१७॥
 गायन्तं नृत्यन्तं हसमानं लिप्तं च आत्मानम् । दृष्ट्वा स्वप्नसमये चिन्तय-उपस्थितं अशिवम् ॥१८॥
 नदीसरस्तीरणं तरुवर विलगनं गो वृषे वा चटनम् । उत्तुङ्ग पर्वतारोहणं च प्रेक्षन्ते सुखभागिनः ॥१९॥

स्वप्नाध्यायः

मणुयस्स सेयवत्थस्स दंसणे सया कालं । रत्तवडखवणयाणं मरणं पुण दंसणं होइ ॥२०॥
 गयवसहहंससारस सिहिमच्छजुएण मंसहत्येण । सुमिणम्मि दिट्ठमित्ते होइ धणं सुक्खसंपत्ती ॥२१॥
 आसणे सयणे जाणे सरीरे वाहणे हेगी । चलमाणे विबुज्झिज्जा सिरीतस्स समंतओ ॥२२॥
 करहतुरंगे रिच्छम्मि वा ससे देव हसिव कंप्पे वा । मरणं महाभयं वा सुमिणेय दिट्ठे वियाणाहि ॥२३॥
 पल्लंक कमलचंदन वसणजुए देवपूयन्हवणे वा । सुहसाहुदंसणम्मिय उत्तमफल संपया रुगं ॥२४॥
 इय पुव्व समज्जिय पुन्नपाव परिणामफलाविसेसेण । पिच्छंति तारिसं चिय जारिसयं वेइयव्वंति ॥२५॥
 गयणम्मि गहा सुयणम्मि सुमिणया सुमिणया वणग्गेसु । तहवाहरंतिपुरिसं जह दिट्ठं पुव्वकम्मोहिं ॥२६॥
 मनुजस्य श्वेतवस्त्रस्य दर्शने सदा कालम् । रक्तपट क्षपणता च मरणं पुनो दर्शनं भवति ॥२०॥
 गजवृषभहंस सारस शिखिमत्स्य युगेन मांस हस्तेन । स्वप्ने दृष्टमात्रे भवति धनं सौख्यसंप्राप्तिः ॥२१॥
 आसने शयने याने शरीरे वाहने गृहे । चलन्नपि बुध्येत् श्रीस्तस्य समन्ततः ॥२२॥
 करभतुरङ्गे ऋक्षे वा शशे देवहसित कम्पे वा । मरणं महाभयं वा स्वप्ने च दृष्टे विजानी हि ॥२३॥
 पल्लंक कमलचंदन वसणजुए देवपूयन्हवणे वा ! सुभ्रसाहु दंसणम्मिय उत्तमफल संपदारोग्यम् ॥२४॥
 इति पूर्व समर्जित पुण्य पाप परिणाम फल विशेषेण । प्रेक्षन्ते तादृशकमेव यादृशकं वेदितव्यमिति ॥२५॥
 गगने ग्रहाः स्वपने स्वप्नाः शकुनका वनाग्रेषु । तथा वा हरन्ति पुरुषं यथा (दृष्टं) दिष्टं पुर्व कर्मभिः ॥२६॥

॥ द्वितीय स्वप्नाध्यायः समाप्त ॥